

Revista associada a la
Premsa Forana de Mallorca

Any XXVII N° 204 Juliol - Agost 1996

Homenatge a sor Ignàcia

Un u per cent d'ajuda és més que un cent per cent de compassió.

Phil Bosmans.

Gràcies sor Ignàcia

Telèfons d'interés

Ajuntament	56 11 82
Farmàcia	56 13 61
Col.legi Públic	56 13 20
Parròquia d'Ariany	56 12 02
Religioses franciscanes	56 12 13
Urgències (Insalud)	061
P.A.C. Vilafranca	56 05 50
Ambulàncies	55 40 75
Ambulàncies	20 65 65
Urgències Son Dureta ...	17 50 00
Guàrdia Civil	062
Bombers	085
Funerària Sant Joan	52 60 53
Telefon de l'esperança ..	46 11 12

Pluviometria**Juliol**

No va ploure

Agost

Dia 28 ... 7 l.
Dia 29 ... 15 l.
Total..... 22 l.

Ariany

Revista Local Independent
Plaça de sa Creu, 2
07529 Ariany
Telef. i fax: 56 12 87
D.L.: PM 207-1971
Edita

Associació Cultural Ariany
Grup de Redacció
Gabriel Frontera Mestre
Jaume Taberner Ribot
Catalina Pont Julià
Tomeu Bauçà Frontera
Margalida Taberner Ribot
Dibuixos
Jaume Capó Sansó
Imprimeix
Gràfiques SIBA

Els articles, cartes i comunicats
publicats en aquesta revista expressen
únicament l'opinió dels seus autors

Societat

Dia 3 de juliol ens va deixar madò Francisca Rigo Mestre (Rigo), era viuda i tenia 92 anys.
Descansi en pau.

Dia 21 d'agost ens va deixar madò Catalina Cànaves Mestre (Tubeta), era fadrina i tenia 93 anys.
Descansi en pau.

Dia 21 d'agost ens va deixar l'amo Antoni Santandreu Garau (Collet), era casat i tenia 79 anys.
Descansi en pau.

Dia 15 d'agost va néixer na Siham Ferdi, filla de Bouziani i de Yamina.
Enhorabona

Dia 20 de juliol es varen casar n'Emilio Salvador Rubio amb na Maria Isabel Fuster Dameto.
Enhorabona.

Dia 12 de juny celebraren les noces d'argent en Joan Riera Cànaves i n'Aina Caldentey Mestre.
Enhorabona i que en pogueu cumplir molts més.

Pregó de les festes 1996. A càrrec de Pere Riere Cànaves

Senyor Batle,
Regidors de l'Ajuntament,
Poble d'Ariany. 17 d'Agost
1996

Les festes cívico-religioses, que solen fer-se per les viles i ciutats de Mallorca i a qualcuna de les seves barriadas, bé mereixen el nostre elogi, perquè elles proporcionen uns dies desbarjo als seus habitants, alleugerant així la pesa monotonia dels quefers més feixugs, les collites de la terra, el retorn al nostre espai natural, i sobretot, perquè elles fomenten la germanor i l'esperit de família per fer el sarau que demanen el cos i l'ànima. Tot això fa que un grup humà determinat, en el nostre cas «Ariany», rompi amb la seva rutina i reneixi a la creativitat per un ideal comú que vol viure l'alegria a portes obertes encara que sigui per uns dies i que ens ajudi a fer la nostra memòria històrica, tot visquent el present, però alhora projectar-nos cap al futur.

El coneixement de la història d'un poble i l'amor a les seves coses és el que constitueix l'ànima de cada poble. Sense això un poble és mort.

Amb tot el que just acabam d'encetar, ens és necessari recuperar el sentit festiu de la vida, hem de parlar de festa, hem de fer festa com qui juga a «arlequins». La festa té una força globalitzant i unificadora dels diversos nivells de la vida humana. Per això les festes constitueixen o haurien de constituir, experiències de la gratuïtat, de l'espontaneïtat i de la llibertat diferentment de la vida corrent-ordinària en la qual tot està estretament sotmès a unes regles, on tot s'hi fa per deure. Però, què és la FESTA?

Una definició de festa, tot i que sigui difícil definir-la: és la celebració simbòlica d'un objecte (acontaixament, home o Déu, fenomen còsmic, - en el nostre cas

les festes patronals-) en un temps consagrat a una multiplicitat d'activitats col·lectives amb una funció expressiva (Cf. Encyclopaedia Universalis, 6, 1048).

Reconec que no és just que una cosa que té uns aires tan familiars, que és tan senzilla i tan agradable, sigui descrita d'una manera que necessita ser dita dues vegades per entendre-la; però és així; fins i tot en això no és cosa fàcil parlar de la festa.

La festa és la celebració en un temps determinat (avui), però amb una memòria viva del passat (ahir) i una projecció d'esperança vers el futur (demà) ... La festa uneix en l'avui el passat i el futur, tot donant una sentit global a la vida.

Ja hem dit que la festa té qualque cosa de ruptura amb la vida quotidiana. Però, tota festa suposa la presència de la comunitat-grup-col·lectivitat humana:

- Quins dies eren aquells Mu mareta?

Tamborino i Xeremia, Dimoni, Ball i Galania, el Pobre amb el ric mesclat, Els amos amb sos missatjes, confusos tots els llinatges passetjaven i feien festa per la vila. La gent llogada a fora poble s'encaminava i cap Ariany s'ha dit. Allà hi fa falta gent! Infants i joves tot era una crida a viure il·lusionats i esperançats a la festa de la Patrona. Deixaven de pelar ametlles i encistellar figues, ja ho acabarem passat festes.

- Quins dies eren aquells Mu mareta?

La plaça punt de trobada obligat on conflueixen carrers i persones. Talment un cor que encalenteix la vida i batega els sentiments del poble.

La plaça era una guirnalda de murta i paperins. La rotlada del cafè s'eixamplava amb homes de clenxes ben fetes, muda neta i ben afeitats. Les dones passaven amb el vel, de presa, sense girar-se ... Joves i al.lots enrevoltaven la cocovetera. Ella,

madò Catalina despatxava canets de sucre, grapades d'avellanes i cocovets que graponetjava dins dues senalles.

La festa comporta un aire de gratuïtat i d'alegria, n'és una conseqüència:

- Quins dies eren aquells Mu mareta?

El dimoni cucarell l'esperalt entre l'al.lotea, la por i la curiositat, la rialla i la carrera. El cançoner popular és ple de referències cap a la figura del dimoni amb vestit vermell o negre, una careta ben grossa, unes bones banyes i una llendera ben prima: és el dimoni!

Vos vull fer una advertència
Que ningú tengui temor
Som el dimoni major
de l'infern el director
jutge i governador
i president de l'Audiència.

A tots vos faré sentència
si feis bo amb el Corredor:
vos posaré en preferència,
i sinó dins la foganya
abrasats com un carbó.

Després que em contaren aquesta glosa, se recorda com en es Cos, una nina va agafar l'arquet del carro i bona bastonada li arribà. El Dimoni de seguida reaccionà tot dient: Quaranta llamps que te creus que som el dimoni de l'infern!!!

- Quins dies eren aquells Mu mareta?

Es Cos, tirant camí d'es camp igual com si fos una carava d'atletes, dues files de carros i carretons, mules i someres guardaven bé la pista de l'esport gratuït i Joiós. Canyes verdes engalanades per la solidaritat dels botiguers i veinats del poble.

La Banda de música, aficionats, en la majoria dels casos, músics de sentit, representaven l'única manifestació artística del pobre a l'abast del poble.

Les Ballades, ja no eren amb el so de pastera. Castenyeta en mà, violí a punt, guitarró i guitarra ben trempades iniciaven la revelta anant de «Mateixa»: un velló a sa primera i a cercar balladora.

- Quins dies eren aquells Mu mareta?

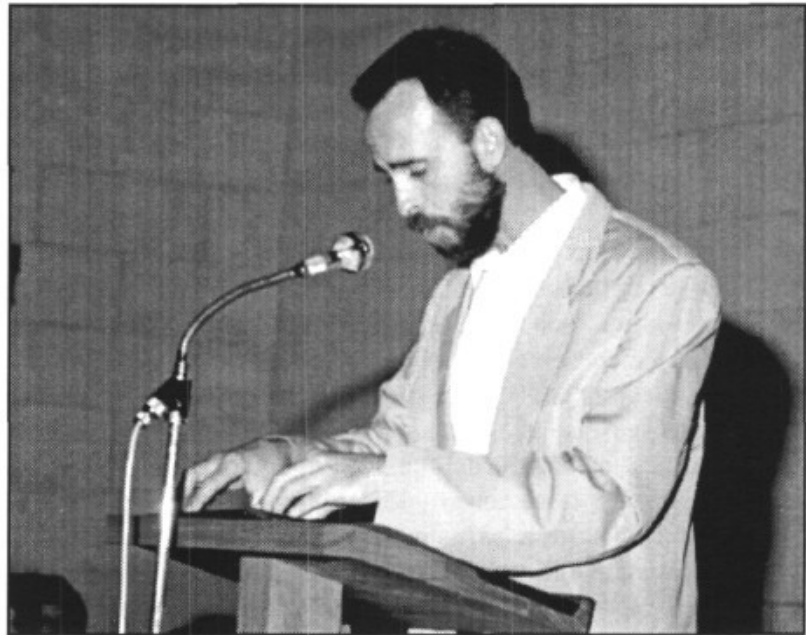
Els temps han canviat fent un gran salt en el temps, des d'el cadafal de la plaça i ja entrada de nit, l'orquestrina i les bombetes grosses esclataven música i llum creant la màgia de la berbena d'engrescadors pasdobles i fox-trot apassionats. Tot plegat era una iniciació a les primeres acompanyades d'al.lotes, a l'encendre espires d'un amor primer a les primeres festejades. Focs i rodells animaven l'esclat final.

Tota festa es realitza amb un cert ritualisme.

- Quins dies eren aquells Mu mareta?

Una setmana abans del dia de la festa major, es col.locava la bandera damunt el campanar. El protocol venia acompanyat amb una bona repicada de campanes i una crida del saig. L'olor d'oli de lli i petroli es començava a sentir a cada casa. Era l'hora de fer dissabte a fons i deixar el llautó lluent i les portes i mobles que hi havia ben untats. Els carrers es començaven a vestir de festa. Una bona regada i una bona agrenada a la carrera.

Misatges, Mestresses de casa, amos i senyors a un mateix nivell de companyonia, amb el cos retut per la feina, l'esperit deixondia i a «Completes per començar», i així poder fer una bona ballada abans d'anar-se a colgar. Tot despertant l'albada del Diumenge, sonada de xeremies, dimoni cucarell, les campanes ja criden a missa primera com a compliment solemne, l'ofici cantat en aquell llatí gregorià ben entenedor, popular i emotiu que feia sortir del cor el llenguatge inefable d'una fe secular.

Fotograf.: Joan Ferrer.

Predicador de bona casta, la cúria diocesana no deixà mai d'enviar-nos predicador extern. A besar mans a tot parent que es trobàs.

La festa està en íntima relació amb el temps. La festa se celebra en clau de comunió amb uns valors: fraternitat, diàleg-comunicació, alegria, pau, llibertat, justícia, identitat...

No he de seguir endavant sense advertir-vos que el que estic intentant de fer és un pregó de festes i no una lliçó magistral de filosofia de la vida o d'història. No tenc les capacitats, ni la voluntat, ni l'encàrrec de solemnitzar aquest acte, sinó de pregonar la festa i, si és possible, animar al poble a participar-hi.

No som un investigador, ni un historiador, ni un erudit, ni tan sols un estudiós de la Història, d'aquells que se'n diuen autodidactes. Tant sols hem sent un espigolador i cercador del misteri de Déu. Però vosaltres no heu vengut per escoltar una lliçó o un sermó.

Tanmateix un moment com aquest, serà bo recordar i per a mi

m'és un deure, i perdonau si allarg un poc massa. Els pregoners de les festes solen presentar algun retall de la història del poble o retreure la memòria d'algun dels seus fills il.lustres. Seguint aquesta costum, vaig a fer-vos dos pams i molt breument, d'un fill d'Ariany, Germá Tomeu Susama.

Bartomeu, d'al.lot, va aprendre de cor les oracions i tot allò que va fer d'ell un home de bon cor i, també un pagès decidit. Tot això ho aprengué a ca seva, creixent en sentit comú i coratge, des de quan va començar a guanyar-se les sopes fent de porqueret a Calderitx. Dos mestres principals seus foren el padri i el vicari. Va fer de missatge a Son Guillot i després, a Montblanc, ja dins el terme de Maria.

Entre la teina i el festeig una curolla rondava pel seu cap i el seu cor. Cumplits els 25 anys es desperta la vocació de ser missioner dels Sagrats Cors. El primer historiador de la congregació ens el descriu d'aquesta faísó: era un pagès de posat i compostura no gaire gentils, Jove senzill, d'honesta presència, de faç

greu, formal i gallard d'ànima tot i que no era de cos, el qual Déu enviava a la Congregació per a la seva honra i per el seu servei fidelíssim.(Annals 156).

Aquest pagès, model de missioners estimava, acollia, acompanyava i servia a tohom que s'apropàs a ell. Va ajudar a reformar el Santuari de Lluc. La seva paciència no esgotava atendre amb delicadesa els pelegrins que li demanaven ara una cel.la, suara carbó i oli, plats i xicares, etc. A tots sabia dir una paraula d'amistat i encaminar-lo cap a la pregària. Resava per cadascun dels pobles de Mallorca. Així es sentia missioner. Lletra no en sabia, però dels valors que forjen i arreen en la vida d'una persona ho havia après des de la seva infantesa a ca seva, enmig dels seus i del seu poble.

Lluc, bosc sagrat al cor de la serra de Mallorca el duia cap el Creador. Diu el seu biògraf: això li ho va ensenyar, des de la muntanya de Randa - en el cor del Pla - el seu mestre P. Joaquim Rosselló (Fundador dels Missioners dels Sagrats Cors), que des del gran mirador de l'Ermida de St. Honorat espargia la vista per tot arreu: i tot el convidava a donar glòria a Déu.

Quan era a punt de complir el 60 anys de servei al Santuari, malalt que estava, els seus germans de la comunitat li portaren la vera imatge moreneta, i devora la capçalera del seu llit encara la va mirar fit a fit i li degué repetir galantaria tan original seva: «Moreneta», «Lluqueta». Allò que no poden pronunciar els lletraferits ho pogué crear aquest «místic de la pagesia», fill d'Ariany. Era el 13 de desembre de 1950.

El servei acollidor, delicat, personalitzat, gratuït als homes, la devoció popular i profunda a la Mare de Déu i l'amor a la natura, fan d'aquest arianyer un model per a tots els qui avui som aquí i el recordam

amb forta esperança.

He volgut recordar aquest tant bon home, perquè ell és una imatge del que ha estat sempre el nostre Poble, on la Bondat, l'Acollida, la Fraternitat, el Servei, la Feina i la Simplicitat de Cor, trets de la nostra identitat i que sempre han d'ésser vigents en la nostra memòria col.lectiva: ahir - avui - demà, passat - present i futur.

Amics d'Ariany no consentiguem acomodar-nos a la grisor estressant que ens empeny la nostra societat. Estimem de cor aquest món nostre que ens toca viure, però també millorem la nostra qualitat de vida que va lligada amb el temps i que és l'única cosa que no es pot comprar. Tornem a recuperar les nostres arrels, respectem el nostre entorn, que la nostra identitat de poble es vagi forjant entre tots. Els orígens que trobam i que són aquest poble petit, humà, a l'abast de l'home i de la dona, amb gent que es coneix i que concita, damunt d'ella, les grandeses i misèries humanes. Que comparteix alegries i dolors, festes i dols, que és compendi de tots els sentiments, des de l'enveja fins a la solidaritat.

L'antecessora meva en funcions de «Saig ocasional» per a pregonar les festes, Bàrbara Càneves, ja va explicar, fa un any, amb un llenguatge senzill, planer i bo d'entendre, el record d'edicions més antigues que mesclava amb costums populars arrelades al nostre poble.

Vull acomplir amb l'encàrrec de pregonar les festes, d'estimular la ballera, d'animar al poble a deixar les curolles diàries arxivades a un racó de la memòria. He d'animar la gent a ser feliç, a somriure i a passejar sense pressa ni destí.

Vos vull dir a tots vosaltres, la gent del nostre poble, que els temps no canvien, sinó que és la gent qui ho fa. Que del ball i sarau de la «mateixa» passant pel «pasdoble» i arri-

bant al «rap» post-modern, hi ha tot un món que ens ha passat i passa amb rapidesa. Que es fa necessari deturar-nos a pensar i a fruir del que tenim, del que som, del que feim.

Construir el nostre poble, recupear el sentit festiu de la vida i la nostra identitat, demana que estimem i potenciem la nostra cultura, la nostra llengua, els nostres valors altament positius de la nostra idiosincràsia arianyera, defensem el nostre entorn, des de una ecologia sana i equilibrada, participant activament en el bé comú, recolzant les iniciatives que surtin del nostre poble, construint l'home del futur des dels valors de la gratuïtat, l'alegria i la llibertat, valors humans que descobresquin el sentit festiu de la vida, així com un aprofundiment més seriós de les nostres arrels cristianes.

Girant l'ullada cap enrera
guiten les ombres de l'avió
fills de la nova primavera
sap on s'amaga la llavor ...

Com una parca que s'enfila
com més endins pot arrelar
la Balenguera fila, fila,
la Balenguera filará.

Au, idò! Anem a les festes. Unes festes nostres que serveixin per reafirmar el que som i qui som. Unes festes nostres, unes festes lliures. Anem a fer festa. Que la Mare de Déu intercedesqui per nosaltres.

Anem amb Pau, i a la manera del germà major fill de la nostra raça, Beat Ramon Llull, i diguem...»Si no ens entenem per llenguatje entenem-nos per amor»

Moltes gràcies per la gentil benevolença que heu tingut vers aquest conegut o desconegut amic vostre que, tanmateix, vos ha duit sempre cor endins.

Bones festes amics d'Ariany, comencem ja, ara i aquí, a Viure, Celebrar, Ballar i Cantar.

Amic vostre.

Homilia del dia de la Festa, per Fr. Gabriel Genovard Mestre, TOR

Pau i Bé!

El silenci i la tranquil·litat que, freqüentment, es respira i palpa dins el nostre poble d'Ariany, avui queda romput i trencat perquè som molts els arianyers, familiars i amics que, de prop i d'enfora, venim a tocar mare. Venim perquè és la festa de la Mare de Déu d'Atocha.

Fullegem un poquet la nostra història: «Els descendents de la família Cotoner, pel suport donat a Felip V durant la Guerra de Successió, reberen el marquesat d'Ariany. El 1717, Marc Antoni de Cotoner i de Sureda Vivot, el primer que rebé aquest títol, va dur de Madrid una imatge de la Mare de Déu d'Atocha, l'advocació de la qual arriba a desplegar, en aquest mateix segle, l'antiga de la Mare de Déu de les Neus, fins al punt que se li dedica l'església construïda al darrer quart de segle. El 1870, els arianyers sol·licitaren l'erecció d'una vicaria «in capite».

L'any 1899 aquella imatge, duita de Madrid, -feia prop de 200 anys-, estava totalment corcada, i va esser substituïda per l'actual, obra del escultor palmèsà, D. Miquel Arcas. Dia 1 de setembre va ser beneïda, i en varen esser padrins els qui l'havien donada, els esposos Sebastià Caldentey Darder i Teresa Alesau Nogués.

Després de moltes millores i ampliacions, la vicaria «in capite» de l'any 1870, es va convertir en parròquia l'any 1935. El primer rector va esser D. Martí Truyols.

No em vull allargar més, repetint dates i fets que tots els anys recordam.

Ni som ni pretenc esser historiadors. A més, la meua feina no és fer història, solament vull partir d'aquest fet històric: l'any 1717 la Mare de Déu d'Atocha va esser proclamada PATRONA D'ARIANY.

Un patró és un sant o una santa que

intercedeix per nosaltres, a qui consideram proper per algun motiu, i que per les seves característiques especials prenem com a exemple de vida evangèlica.

Així voldria aconseguir avui: Presentar la Verge, la nostra Patrona, molt prop de cada u de nosaltres.

Ordinàriament, quan parlem de la Verge, ens fixam més en allò que ens separa d'ella que en les coses que ens hi uneixen. Recalcam els seus atributs i privilegis, i és ben ver i no podem ignorar-los. Està molt bé que celebrem la seva Concepció immaculada, en previsió del que havia de ser, i la seva Assumpció al cel, en cos i ànima, com a premi pel que havia estat. Però tenguem ben clar que va viure en aquest món. A vegades hem exagerat atribuint a Maria aspectes que no responen al lloc que ocupa en el pla de Déu. Per a alguns cristians a vegades la devoció a la Mare de Déu s'ha basat més en aparicions i miracles que en la seva imatge evangèlica més en l'extraordinari que en el caràcter senzill i quotidià de la seva resposta a Déu. Una mirada profunda a la Mare de Déu d'Atocha ens ha de conduir a una estimació pràctica, traduïda en la imitació d'aquella a la qual miram amb raó com la primera cristiana.

En l'evangeli és on es dibuixa la imatge més atraient, ferma i actual de la Mare del Senyor, model per al nostre camí de fe, mare valenta que estigué al costat del Crist i continua estant al costat de la seva Església.

És descrita propera al nostre camí i a les nostres dificultats, exemple del seguiment del Crist i de resposta a Déu des de la quotidianitat més que dels miracles o privilegis; interessa «apropar-la» a la nostra situació vital, perquè ella se'ns presenta, amb els canvis socials evidents, com la que millor ha sabut recórrer el mateix

camí i respondre a Déu amb les mateixes actituds que se'ns demanen a nosaltres.

Alabam d'ella sobretot la seva fe, la seva disponibilitat envers Déu, la seva actitud d'escolta de la Paraula, la seva actitud de pregària i de lloança, el seu sentit de solidaritat envers els altres, la seva participació activa en la comunitat (1ª I.), la seva fortalesa davant les dificultats, la generositat en l'acompliment de la seva missió.

Així com Eva digué «no», Maria va dir «sí», «respongué amb tot el seu jo humà, femení», amb «una disponibilitat perfecta a l'acció de l'Esperit Sant»(RM 13).

Quan l'àngel li comunicà el seu missatge, digué: «jo som l'esclava del Senyor; que es compleixin en mi les teves paraules». Esperit de solidaritat i servici quan visita la seva cosina Elisabet. Impressiona la seva actitud de humilitat. No espera que vagin a felicitar-la a ella, la «beneïda entre totes les dones», la que ha estat escollida per Déu per esser la seva Mare. Ella avança i se'n va a servir la seva cosina. Està tres mesos amb ella, fins que neix Joan Baptista. Actitud impressionant de solidaritat.

Una darrera pinzellada la trobam a Canà. Intercedeix davant Jesús perquè solucioni un problema a aquells nous esposos. Aconsegueix el primer miracle de Jesús quan convertí aigua en vi. Quina finesa de dona i quina sol·licitud de mare ... !

Va ser el papa Pius XII que va deixar escrit: «La vertedera devoció a la Mare de Déu consisteix a imitar les seves virtuts». Ser devot de la nostra Patrona, la Mare de Déu d'Atocha, comporta per a cada u de nosaltres, imitar la seva obertura total a Déu i l'escolta obedient a la seva Paraula.

Tots tenim una missió dins el pla de Déu. Vol comptar amb ella i amb nosaltres per dur a terme la seva obra.

Inexcusable compromís de Maria, i de cada u de nosaltres. Elecció inicial de Déu i resposta afirmativa de l'home.

Presència de Maria en els moments més crucials de Jesús. Ella no és la protagonista, però sense ella no hi ha protagonista.

Ella no és el missatge de Déu, però sense ella no ens arriba el missatge diví.

Ella no és l'encarnació de Déu, però amb ella i en ella Déu es vol

encarnar. Aquí resideix la força exemplar de Maria. Sap que és elegida no per a figurar sinó per a servir.

La proximitat de Déu transforma la persona de solitaria a solidària.

Germans i amics arianyers: Acudim amb confiança a la nostra Patrona. Ella ens escolta i ens estima.

Vos demanam pel nostre poble. Que sia un poble unit, que ens sentim una gran família. Concediu-nos una fe pràctica i una convivència pacífica. Que els nins, els joves, els majors i el

vells se sentin acceptats, respectats i estimats. Donau encert als qui tenen la responsabilitat civil i religiosa del nostre poble; beneïu tots els qui han fet possible aquesta diada.

Permeteu-me que acabi servint-me de l'estrofa que el cor parroquial cantarà al final en honor de la Mare de Déu d'Atocha, per tots nosaltres venidera:

«Beneïu vostra fillada,
oh Patrona d'Ariany».

Informació pels donants de sang

Francisca Moragues

A la darrera extracció de sang que va tenir lloc a Ariany, varen acudir 32 persones, de les quals tres de elles eren donants per primera vegada.

La Germandat dona les gràcies en nom dels malalts que l'han rebuda i han pogut superar així la malaltia i retrobar la salut que les mancava.

El proper 29 de setembre, dia de Sant Miquel, es celebrarà a Lluc, la Trobada Mundial dels Donants de Sang, com a cloenda de les Jonades mundials que es celebren a Palma, i a on participaran nacions del cinc con-

tinents; serà marevellós que a un monestir i davant els ulls de la Mare de Déu, tants de cors estiguin units pel sentiment de la solidaritat amb el germà, que necessita de la nostra sang.

Per tal aconeixament es prepara una diada que serà per recordar-la durant molt de temps.

Vos donarem informació oportuna, però vos puc adelantar que hi haurà paella per 10.000 persones.

Esterem en contacte.
Fins ara.

La nostra Germandat creix gràcies a tu

**GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA**

Un arianyer a canal 4 TV

El passat dia 8 d'agost al canal 4 TV varen entrevistar a un arianyer, ell és en Sebastià Darder (Gallego), i l'entrevista venia a conte perquè en Sebastià és el director de l'hotel «Melià de Mar» de la cadena Sol, un hotel emblemàtic dins aquesta cadena hotelera, la conversa va tractar damunt les excel·lències d'aquest establiment i dels hostes il·lustres que hi passen temporades.

L'entrevista estava enmarcada dins el programa «Nit de bauxa» d'aquest canal de televisió.

Enhorabona Sebastià.

Injeccions de verí i projectors de fems

Phil Bosmans

Tot el que escriu Phil Bosmans es fruit de les seves experiències amb les persones. Fa més de trenta anys que aposta per una nova cultura: la del cor. Els seus llibres s'han convertit en «best-sellers», però ell segueix essent un home senzill, ple d'humor i amb una mirada desperta per tot lo relatiu a les misèries dels éssers humans.

Injeccions de verí i projectors de fems

Podem embrutar el món de moltes maneres. No només el carburador, el tub d'escapament i la xemeneia es converteixen en vertaders projectors de fems. També una boca amb una llengua viperina carrega l'ambient.

En tot contacte humà esquitxa verí una mala llengua. S'espenya l'atmosfera, s'enterra la confiança i l'amistat es deteriora.

Existeixen distintes maneres d'assassinar a les persones. No només copejant amb un garrot o matant-les amb una pistola, sinó també ferint-les mortalment mitjançant la imatge i la paraula. Imatge i paraula són armes perilloses, fan ferides profundes, que deixen darrera cicatrius per tota la vida.

Calumniar a altres, atribuir-los alguna cosa dolenta, exagerar desmesuradament els seus defectes, enfosquir-los davant les seves amistats i superiors, explotar sense miraments

les seves debilitats, exposar-los públicament a l'escarni, tot això enverina el comú viure dels éssers humans. Cada dia es maleeix i xafardetja. Contra això no hi ha defensa que valgui. Una paraula verinosa, una imatge difamada segueixen el seu camí aniquilador.

El que calumnia i xafardetja diu més d'ell mateix que de la víctima a qui sacrifica

La gent

Pere Fullana. Article publica al Diari de Balears

Fa uns anys tenia un amic a qui molestava sentir aquella cançó titulada Viva la Gente, perquè defensava que la gent no existia. De llavors ençà, i durant molts anys, em vaig contagiar d'aquella idea i també pensava que només existien els individus, les persones, però mai un col·lectiu impersonal que es deia gent. Des que treball al Diari de Balears, he conegut molta de gent, probablement massa gent. He descobert que la gent existeix, que sovint és pesada, i egoista, exigent i malpensada, poc compromesa i superficial, interessada i manipuladora, i... podríem seguir. Als voltants de la nostra feina hi pul.lula molta gent, però mai no havia imaginat que n'hi hagués tants d'afamats, uns per ser més que els altres, altres senzillament per figurar, altres

sobretot per poder guanyar uns sobresous dignes. Tots pul.lulen i enrevolten la redacció, com els gorrions per sant Pere enrevolten la figuera per pegar les primeres picotades a les figues que comencen a prendre color. Molta d'aquesta gent, a més sempre utilitza els mecanismes de les persones, comença manifestant que l'únic que pretén és tenir una relació personal que valora la tasca que estam fent i la professió del seu desinterès. Les persones tracten els altres amb respecte, no molesten, no són pesats, no coaccionen, no manipulen, no cerquen el propi interès, no són malpensats, no cerquen el lluïment sobre totes les coses, no t'utilitzen, no... No, les persones són una altra cosa. De vegades un les comença a valorar més quan coneix la gent.

Les persones tracten els altres amb respecte, no molesten, no són pesats, no coaccionen, no manipulen, no cerquen el propi interès, no són malpensats, no cerquen el lluïment sobre totes les coses, no t'utilitzen, no... No, les persones són una altra cosa.

La Mare de Déu d'Atocha, patrona d'Ariany i d'altres llocs.

Joan Ferrer Ramis

A Ariany celebren la festivitat de la Mare de Déu d'Atocha el darrer diumenge d'agost, com darrerament hem celebrat.

Tots sabem que la nostra Patrona fou duita de Madrid per D. Marc Antoni Cotoner, Marquès d'Ariany, el dia 18 de maig de 1717.

Fent un poc d'història, el nom d'Atocha, li ve perquè allà on està actualment la Verge d'Atocha de Madrid, antigament hi havia molts de «atochales», és a dir una planta molt aparellada a l'espart, i per això li ve aquest nom d'Atocha.

A Madrid, la Basílica de la Mare de Déu d'Atocha, està situada a

l'Avinguda Ciutat de Barcelona, nº 1. És una reial Basílica i li tenen una gran devoció.

Aquesta Basílica està regentada per els pares dominics.

Com podem veure a la imatge que es venera a Madrid de la Mare de Déu d'Atocha, és molt diferent de la nostra que tenim a Ariany.

Però com m'explicava el Superior de la Basílica, és natural perquè és de l'estil bizantí decadent de l'any 1148; i la nostra imatge és molt posterior (de l'any 1717).

M'explicava, el superior dels dominics, que endemés de la seva i de la nostra (que per cert va quedar molt

estranyat que hagués un poble anomenat Ariany a Mallorca i que tenguéssim per Patrona la mateixa Mare de Déu) n'hi havia una altre que es venerava a Lanchares (Santander) i una altra a Cetina (Saragossa).

Vaig escriure a Lanchares i a Cetina acompanyant a la carta una fotografia de la Mare de Déu d'Ariany i actualment només m'ha contestat el rector de Lanchares i m'ha enviat la fotografia de la seva Patrona «Nuestra Señora de Atocha».

Hem de tenir en compte que la Mare de Déu d'Atocha és la Patrona de la Cort, i que tots els reis desde sempre li han tengut una gran devo-

A la fotografia superior podem veure a la Nostra Senyora d'Atocha venerada a Madrid des de l'any 1148, està a la Reial Basílica d'Atocha, regentada per els pares Dominics.

A la fotografia d'abaix podem veure a la Nostra Senyora d'Atocha que està a Lanchares (Santander), venerada des de l'any 1662.

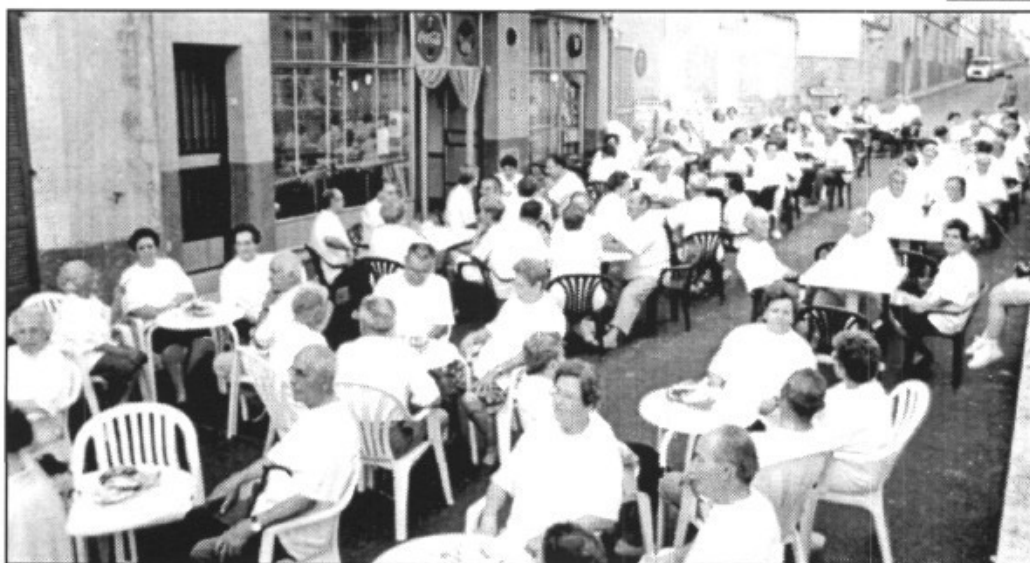

A la fotografia superior podem veure la Mare de Déu d'Atocha, titular de la Parròquia d'Ariany, des de l'any 1717.

Festes 1996

A la dreta podem veure una imatge de la festa de sa "sabonera" que hi va haver després de la nit de rock. A la fotografia inferior és el moment en que s'inaugura la nova il.luminació del camp de futbol.

Fotograf.: Joan Ferrer

Aquestes dues fotografies són de la caminada per a la gent major, en total hi participaren unes 170 persones, després de la caminada hi va haver cafè amb llet i ensaimada per tots, a les dues persones de més edat s'els va entregar un obsequi, varen ser l'amo en Jordi "Massanet" i madò Maria "Garriguera", tenen 90 anys cada un.

Fotog.: Joan Ferrer

Cada any el darrer diumenge d'agost es celebren les festes Patronals.

A Ariany les festes no són molt grosses ni excitants, però hi ha coses per a tothom.

Hi ha una caminada per els adults, i una gincana per petits, joves i grans.

Les carreres de bicicletes també són per petits i joves, i la passetjada a Son Huguet és per a tothom.

Els vespres hi ha l'escuma, els grups de roc, la berbena, ball de bot i una obra teatral.

Aquest any hi ha hagut cinema a la fresca.

Com podeu veure les festes d'Ariany no són una cosa molt grossa però són molt divertides.

El darrer diumenge d'agost es va a recollir l'alfabaguera i es fa el ball típic de l'oferta.

Esper que les festes d'Ariany us hagin agradat.

Fins l'any que ve. Adéu

Inés Aulet.

Festes 1996

Play back a càrrec dels al.lots de l'escoleta d'estiu.

Fotog.: Joan Ferrer

Entrega a una placa a n'en Pep «Rotger» que duia la següent inscripció: «L'Ajuntament d'Ariany dedica aquesta placa a n'en Pep Nicolau Moragues, que durant 28 anys ha protagonitzat la figura del dimoni a les Festes Patronals d'Ariany

Ariany, 24 d'agost de 1996"

Fotog.: Joan Ferrer

Berbena el dissabte.

Fotografia
Joan Ferrer

Festes 1996

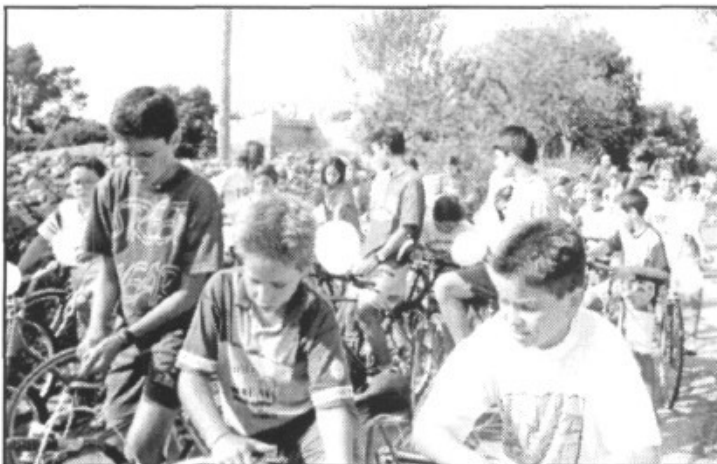
Extraordinari concert de l'Octet Schubertiada, el dia de la festa.

Fotog.: Joan Ferrer

La vetllada de ball de bot a càrrec de Música Nostra va concentrar un gran nombre de gent, era el dia de la festa. El dilluns de la festa no hi va faltar l'anada a Son Huguet amb bicicletes, la trencada d'olles i l'amollada d'animals. El capvespre carreres de bicicletes, un grup per els nins, comèdia i focs artificials per tancar la festa.

Fotog.: Joan Ferrer

Festes 1996. Homenatge a sor Ignàcia

L'Ajuntament d'Ariany, seguint el sentit general del nostre poble, dedica avui homenatge a una persona que desde fa molts d'anys ha dedicat tots els esforços de solidaritat i amor cap a unes persones que més ho necessitaven, i no solament a elles sinó per tot el poble en general.

Me referesc a n'aquesta religiosa Franciscana que tots coneixem per SOR IGNÀCIA.

I aprofitant aquest gran dia de la Mare de Déu d'Atocha, Patrona del nostre poble, i baix la seva mirada amorosa, es poble, el nostre poble, vos dedica Sor Ignàcia, aquest senzill però sentit homenatge, per aquesta gran dedicació, callada, però efectiva, que solament Déu i la Mare de Déu vos podrà recompensar degudament.

Com a Senyora, com a dona que estima la naturalesa, el camp, li hem preparat un ram de flors.

Aquest ram, símbol d'agraïment, pensam que la persona més apropiada per entregar-lo és, ni més ni manco que en Miquel «Comunes».

També com encara és jove i estarà molt de temps entre nosaltres i perquè pugui recordar el gran carinyo que petits, grans i majors li tenim, el Regidor primer Tinent Alcalde, Sebastià Ramis, li entregará una placa per la gran admiració que sempre li hem tenguda, i que diu:

«L'Ajuntament i el poble d'Ariany, reconeixen amb aquesta distinció la gran labor social de SOR IGNÀCIA CICUÉNDEZ NIETO, per la seva gran dedicació humanitària a favor del nostre poble.

Ariany, 25 d'agost de 1996"

Finalment crec que el nostre Batle li voldrà dir algunes coses referent a n'aquest gran aconteixament que tots satisfets avui celebrem.

També li va fer entrega d'un rellotge amb la següent inscripció «Ajuntament d'Ariany»

I ara sí, ja mos podem anar, amb la satisfacció d'haver complit amb el deure que teníem amb Sor Ignàcia.

Sense cap mena de dubte l'acte més emotiu d'aquestes passades festes va esser l'homenatge que el dia de la festa es va tributar a sor Ignàcia; a hores d'ara ja no importa traçar el perfil humà d'aquesta persona, perquè qualsevol cosa que poguem dir tanmateix ens quedarem curts, es una gran persona.

A les fotografies podem veure alguns del moments d'aquest acte, en primer lloc quan en Miquel li va fer entrega del ram de flors, llavors, en Sebastià, primer tinent Batle, li va entregar una placa, en Toni, en nom de tot el poble, li va regalar un rellotge i finalment sor Ignàcia, molt emocionada, va donar les gràcies al poble, amb la modèstia que la carectaritzava.

El text del costat és el que va llegir en Joan Ferrer i que resumeix un poc l'acte.

Fotografies: Joan Bernat Ferrer.

Entrevista

Publicada al "Diari de Balears" dia 5 d'agost, i la va fer en Joan Frau.

La carrera política d'Antoni Pascual, d'Unió Mallorquina (UM), posseïx una particularitat curiosa. Des que es va assolir la independència d'Ariany respecte de Petra, el 29 de juliol del 1982, Pascual ha estat l'únic batle que ha tingut el municipi.

- Què ha guanyat Ariany d'ençà que és independent?

Com a mínim ha guanyat decidir per si mateix. L'aspiració ja venia de lluny. A l'any 1928 ja es demanava i Ariany va aconseguir ser una entitat local menor. Amb l'arribada de la democràcia, tothom va veure la possibilitat d'aconseguir la independència i es varen donar unes bones circumstàncies. La cosa va anar bé. Va ser un mèrit del poble.

- Com ha anat la gestió del primer any d'aquesta legislatura?

Ha estat normal. Els pobles estam molt condicionats a ajudes i a polítiques externes. Podem gestionar els pocs recursos que tenim i intentar tenir els impostos més baixos, ja que la població d'aquest poble no en pot pagar gaire. També intentam atreure els recursos de fora i anar mantenint el que s'ha anat construint durant aquests 14 anys. Abans Ariany no tenia res, gens de patrimoni. Duim a terme una tasca de manteniment de tot això.

- Quins projectes hi ha en marxa des de l'Ajuntament?

Sempre hi ha projectes, però estam condicionats a altres institucions. Jo tenc fe, però aquesta fe de vegades s'esfuma. Tenim una gran il·lusió amb el programa d'ajudes europees, com el Pla 5B, però aquí encara no hem vist els fruits d'aquestes ajudes. Esperam que arribin aviat. Vàrem aconseguir que ens declarassin Comarca d'Acció Especial. Ara estam

pendents de l'aprovació del pla territorial, que pot ser una bona sortida per als pobles del Pla.

L'equip de govern de l'Ajuntament d'Ariany està integrat per cinc membres d'UM, comptant el batle. L'oposició està formada per dos regidors del Partit Popular (PP).

- Com són les relacions de l'equip de govern amb l'oposició del PP?

Des de sempre m'han acusat que les relacions amb els membres de l'oposició municipal eren massa bones. Actualment és l'únic moment en tot el temps que fa que som el batle d'Ariany que la relació amb l'oposició no és tan bona com hauria de ser. L'oposició juga un joc perillós i si no rectifiquen els anirà en contra.

- Quin és aquest joc?

Pel tema de les cendres, l'oposició va fer una campanya electoral basant-se en una hipòtesi, volent afegir més del que realment hi havia, i creà con-

fusió entre la gent, sense tenir en compte que la gent al final sempre reacciona. de tota manera, crec que rectificaran.

- És fàcil compaginar la tasca de batle amb la de diputat al CIM?

Sí, és fàcil, perquè al CIM al final sempre es realitza una gestió encaminada a millorar els problemes dels pobles com Ariany. No obstant això, ni Ariany ni cap dels altres pobles del Pla no tenen gaire problemàtica. De tota manera, l'ideal seria que el batle estigués sempre al poble, però això, sens dubte, és molt difícil, perquè Ariany és un poble de molt poc presupost. Si un batle vol dedicar-se completament al seu poble, ha de posar molt de part seva.

- Què pot millorar aquest pla territorial que està pendent d'aprovació?

El Pla contempla unes inversions en infraestructures, en petits polígons,

Ariany

en carreteres i en ajudes específiques per rehabilitar habitatges. Això podria esser bo perquè gent de fora es podria instal·lar aquí. Ara pareix que la gent s'il·lusiona molt amb la venda de terrenys als estrangers i així no seria necessari. Crec que no és bo que la gent vengui les cases als alemanys, perquè al final perdrem el caràcter de poble.

- Ariany té empadronats només 800 habitants. Quins avantatges i quins inconvenients té un poble petit?

Els avantatges són els que tots ens coneixem; en certa manera, tots som una família. això mateix també presenta un inconvenient, ja que quan prens una decisió ja pots veure en un principi qui afectarà.

- Quines alternatives tenen els joves en un poble eminentment rural?

Hi ha poques alternatives. Si no es crea indústria, no es creen llocs de feina. Això ha de venir de gent que vulgui arriscar-se a crear indústria. Però si una fàbrica de perles es vol instal·lar fora de Manacor, sempre serà més rendible a Algaida o Montuïri que no a Ariany, que està poc comunicat. Això és un problema i des de l'Ajuntament només podem donar facilitats a qualque empresa que vulgui instal·lar-se aquí. No podem crear llocs de feina.

- El turisme a Ariany sols no es veu...

Directament no vivim del turisme, però indirectament sí, perquè hi ha molta de gent que treballa en l'hostaleria. Hi ha la possibilitat de fer agroturisme, però no tenim grans finques.

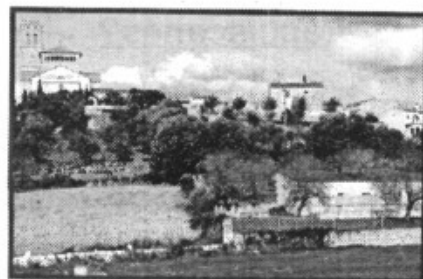
El passat 17 de juliol, va sortir aquest article que transcrivim a continuació al Diari de Balears, firmat pel poeta Vicenç Calonge i Gustà.

Crec que hi sobren comentaris, tan sols recomenar-vos que el llegieu en calma i disfrutau tan sols de pensar com ens veuen des de fora del nostre poble.

La majoria de nosaltres vivim aтраfegats, cansats, amb pressesel cor de vegades ens surt per la boca-, rodejats de renous i, en conseqüència, amb poques ganes de conversar i amb una cara de pomes agres que no hi veim, això si no arribam, com els cans, a mossegar.

No creis que si les mirades matassin els serveis funeraris serien un bon negoci? La vida a la ciutat, tan se val si és gran o petita, ens torna insensibles, neguitosos, nerviosos, malcarats. El proïsme no és un amic sinó un competidor, un estrany a qui no cal donar ni aigua, algú que pot crear-nos problemas o llevar-nos el lloc de treball o la presumible tranquil·litat que, també tots, per qualque cosa ens creim déus, això deia Nietzsche, pensant tenir. Però quan, de sobte, el nostre rellotge intern, l'ànima o la consciència, el que vulgueu, ens reclama una mica de benvolença, una mica d'amor-no sols som animals-, brolla instantàniament una veu que reclama silenci, assossegament, repòs, fer de la vida i la ciutat un oasi, uns diumenges, i no una carrera i unes carreteres per als Fórmula 1. Llavors el silenci es cotitza en borsa, es fa pregar i no el sabem trobar, hem perdut el costum, i no per culpa de coses transcendents o filosòfiques sinó mes simples, per exemple: la veïna del pis de dalt té el televisor massa fort; la del costat dret crida massa ja que pensa que així posa

ordre; el de l'esquerra és un fadrí a qui agrada tocar la guitarra elèctrica, el fill del porter porta una Kawasaki 250 cc. No, no sabem estar sense renou la soledat s'aguanta millor amb un aparell de música a tot volum o amb un cotxe que toca la botzina, a les sis de la matinada, que no asseguts a la butaca escoltant els batecs del propi cor o demanant-nos què hem fet avui que pugui dir-se que som «Homes» o «Dones» en majúscules. Ah! i ja no parlem de «perdre el temps» llegint o escrivint poesia; què diria en Rambo o aquell que pixa al cap de cantó? Per totes aquestes coses i d'altres que em guard, almanco a mi, particularment, m'agradaria un Ariany per a cada un dels nostres cors i seny. Ariany: silenci, pau, temps. Ariany: municipi situat a l'est de l'Illa, una forma distinta però sempre possible de viure. Només cal obrir les mans, mirar cap a dalt, tallar-se les ungles i deixar la porta de casa ben oberta o amb la clau al pany. No vos ho creis?. Idò jo no m'invent. El cel pot dir-se Ariany o Maria o Viena, car el tenim dintre de nosaltres, som nosaltres, viu en nosaltres. En veritat l'home del segle XX ho té quasi tot, però l'hi manca, ens manca l'harmonia. Elogiar el silenci, la pau, està prou bé, és cosa de gent sana, imaginativa, creativa, bona. Però basta de paraules i passem a l'acció. No, no te n'has d'anar massa enfora, ben segur que a prop teu, tal volta a la teva pròpia família, algú necessita que tu, que jo, que nosaltres, comencem a ser Ariany.

Un poc de tot

Biel Tovel

Ja han passat una vegada més ses «festes», ets al.lots ja poden començar a preparar ses maletes per anar a escola, que enguany es curs comença ben prest i es grans preparar-mos per rebre s'hivern que no ens n'adonarem i ja serà aquí.

Ses festes d'enguany, com sempre bé, a alguns li hauran agradat més i a altres manco, n'hi haurà que hauran trobat defectes a tot; i qui encara que hi hagi defectes ho perdona, valorant l'esforç de l'ajuntament i lo difícil que és tenir content a tothom.

A mí, particularment m'han deixat satisfet, desde el pregó de Pere Riera, passant pels jocs, berbenes, ball de bot, comèdia, música clàssica, fins a arribar a la traca final. I destacar dos moment emotius: la placa entregada a Pep «Rotger» després de fer por 28 anys als nins arianyers com a dimoni que enguany fou substituït per un altre; i l'homenatge a Sor Ignàcia a la missa major del dia de la Festa, d'una emotivitat insuperable.

Però la vida continua; i encara que ens agradaria que sempre fos festa no pot esser així i no queda més remei que tornar a la crua realitat que no sempre és tan idíllica com tot lo que enrevolta els dies que acabam de viure.

Així idò anem a començar la repassada dels fets més interessants succeïts aquests dos darrers mesos i que ens afecten directament als arianyers.

Què passarà amb les franciscanes?

A començaments d'agost, va haver-hi una mica de revolució a nivell de poble; el mòtiu, no era altre, que els rumors, convertits desgraciadament en realitat del trasllat de les monges franciscanes, encara que només sia

parcialment, al convent de Petra. Dic parcialment, perquè de moment, de dia estaran al poble, però a la nit, es juntaran amb la comunitat de Petra i quedaran a dormir allà.

Vertaderament, ha sigut un cop molt fort per Ariany ja que crec que no hi ha altres coses més estimades al poble com ses monges, i la confirmació, és el gran nombre de vocacions que ha donat sempre Ariany.

Sé que hi ha hagut movilitzacions i telefonades a «la Madre» intentant de que aquest trasllat no es duqués a terme, però sembla que la determinació està presa i difícilment es tornarà enrera.

Estam dins un món en el qual tot ha marxat darrerament molt ràpid; l'evolució ha fet que la gent «passi» de cada vegada més de l'església i que valors tenguts fa uns anys com a fonamentals, hagin passat a segon terme o hagin desaparegut, amb la conseqüent davallada de vocacions i lògicament, si no hi ha vocacions, de cada vegada els capellans i monges són més vells amb un panorama a curt termini desolador.

Per altra part, hem de pensar que abans les monges donaven classes i ara tot ha passat a l'escola, per lo que una de les funcions primordials d'un passat no molt llunyà ha desaparegut, essent actualment la seva única funció la sanitària.

És molt cruu acceptar-ho, però ens haurem d'acostumar a compartir tant monges com el rector, amb el qual, darrerament també anam un poc «de rota batuda» i gràcies.

I que podem fer nosaltres?, pens que no cal més remei que acceptar la realitat i ajudar a que la situació sigui bona de dur. De moment, i és el que importa, seguim tenint capellà i monges i tampoc consider tan greu el que no dormin a Ariany els vespres, ja que Petra està a prop i sabent la predisposició

de les integrants de la Comunitat a ajudar al poble, no veig cap inconvenient insuperable.

Per tant, encara que ens dolgui, això és el que hi ha i sempre val més compartir, virtut per altre part cristiana, que no que ens deixin per complet com ha passat a altres pobles.

Ah! i des d'aquí, vull donar l'enhonorabona a l'Ajuntament o al qui va tenir la idea, de l'homenatge retut el dia de sa festa a Sor Ignàcia, símbol d'amor, entrega, comunió i tots els adjectius que volgueu afegir, cap al nostre poble; és una d'aquelles persones que deixen marca per allà on passen i que d'aquí a molts d'anys quan parlem de les monges que han passat per Ariany, sens dubte Sor Ignàcia estarà de les primeres al rànking dels arianyers.

Estimam lo nostro?

He llegit aquests mesos d'estiu, que a una sèrie de pobles, (Sta. Margalida, Llubí, Vilafranca, Montuïri, etc) un parell d'estudiants del poble han aprofitat les vacances per restaurar algun dels monuments prehistòrics de la localitat i vos asseguro que he sentit un poc d'enveja.

A Ariany, no és que tenguem molta cosa, però cosa tenim com ens ho va detallar en Biel Pons, tècnic de patrimoni de la Mancomunitat d'es Pla, segons el qual, hi ha una sèrie de coves d'enterrament i de poblats tala-iòtics, sense oblidar, la cova de Sa Canova, que ara per desgràcia, està tapada i a la qual s'hi va trobar la primera ceràmica incisa de Mallorca, lo que va canviar la idea dels pobladors que fins a n'aquesta illa se tenien.

Sé que hi ha doblers per tot i per la cultura tan sols esquitxos, però crec que l'Ajuntament hauria d'encoratjar

als nostres estudiants, com s'ha fet a altres pobles, o a persones interessades, perquè netejassin els talaiots o les coves, sinó a poc a poc la mare naturalesa els farà desaparèixer o els esbucarà.

Vaig tenir ocasió de visitar les coves de Son Bacs i crec que degudament senyalitzades i netejades serien en qüestió de poc temps una visita constant pels qui passen per la carretera Ariany - Sta. Margalida ja que estan aferrades a la mateixa carretera.

Per altre part, també he visitat el poblat talaiòtic de Son Nigorra que està en un estat llastimós i segurament amb un esquadró de feina i qualcú que orientàs el treball, sortirien a la llum les restes d'aquest poblat.

Lo més trist, és que la majoria dels arianyers desconeixem aquests emplaçaments prehistòrics i lògicament, si no les coneixem, difícilment els podem estimar com a cosa nostra.

A una entrevista al tècnic de la Mancomunitat, es va brindar a fer l'itinerari prehistòric i acompanyar als qui els interessàs el tema. Donava idea de poder-ho incloure en el programa de festes i consider que hauria sigut molt interessant, al temps que ens hauria ajudat als arianyers a conèixer les nostres arrels, però per desgràcia ja no serà enguany.

Desde aquí, animaria als interessats per la cultura del nostre poble, a fer el que han fet a altres pobles, ja que si esperam que vinguin els demés a arreglar lo nostro, ben segur que poques coses s'arreglaran.

Cendres

Un altre tema que va seguir essent notícia, sobretot a mitjans de juliol, fou l'abocador de cendres del qual ja en parlarem al número anterior.

La premsa, s'en va fer ressò del ple de l'Ajuntament celebrat el 15 de juliol, amb la major assistència que es recorda a un ple municipal i al qual es

varen prendre dos acords fonamentals:

- Donar suport a les 1.876 firmes entregades a l'Ajuntament per la plataforma contra l'abocador de cendres i residus tòxics a Ariany.

- Recórrer en cas de que finalment s'instal·làs l'abocador al poble sense consultar a l'Ajuntament.

No vaig assistir al ple i lògicament no puc opinar damunt el mateix, però sembla ésser que va haver-hi moments desagradables que més valdria s'haguessin evitat; segesc pensant que aquest tema ha sigut sobredimensionat i mogut més per motius polítics i personals que per altres interessos i sinó, basta veure en que ha quedat tot, en un parell de pancartes, que per cert ja podrien llevar, quatre lletreros a una sèrie de cases i res més.

Ah! i pels qui consideren que Sa Fulleta és partidista i que només exposam segons quines opinions, han de saber que aquesta revista està oberta a qualsevol col.laboració, sempre que estigui firmada amb nom i llinatges, per si volen expressar les opinions pròpies, i que nosaltres al demanar informació, procuram demanar-la a qui creim que millor ens la pot donar i a n'aquest cas concret, considerarem que el batle, com a capdavanter de l'Ajuntament, i persona, en teoria, implicada, era la persona que millor

ens podia informar, i per tant, a ell li férem l'entrevista.

Si qualcú pensa lo contrari, que agafi paper i bolígraf i no dubteu que al proper número quedarà exposat.

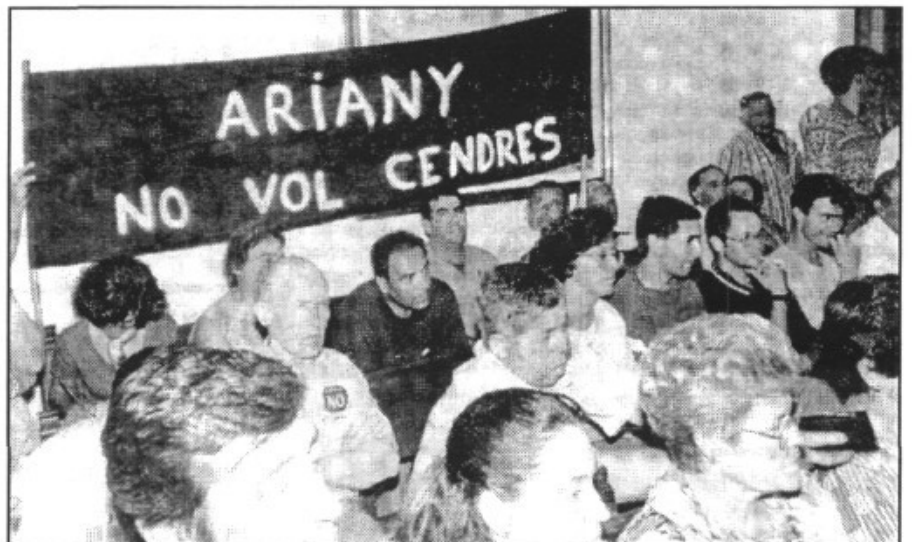
Per cert i seguint amb les cendres, pareix ésser que una empresa alemanya s'ha oferit per treurer-les de Mallorca. L'operació es faria mitjançant vaixell, es portarien a un abocador industrial a Alemanya. L'operació, que a Mallorca, es calcula que pot costar 10.000 ptes/Tm, per transportar-la a Alemanya triplicarà el valor fins a 30.000 ptes/Tm, ja que abans d'embarcar-la s'haurà de seguir un procés especial.

Pareix ésser que el CIM s'ho està estudiant i possiblement després de l'estiu s'haurà de prendre una determinació.

LEADER II. Ajudes europees

El programa LEADER (Lligam Entre Activitats de Desenvolupament d'Economia Rural), és una iniciativa europea de desenvolupament local que implica la participació de totes les administracions públiques i la iniciativa privada del seu territori d'actuació.

El programa Leader I que es va

desenvolupar al llarg dels anys 1992-1995, tenia un pressupost inicial de 900 milions que al final en convertiren en 1.233.

El programa LEADER II, contempla les inversions que es duran a terme entre els anys 1996-1999 i en principi té una inversió prevista de 797 milions de pessetes i hi participaran 30 pobles de Mallorca.

D'aquests 797 milions, 387 aniran a parar als pobles de la Serra de Tramuntana, mentre que els 410 restants, seran pel Pla de Mallorca.

La Unió Europea, aportarà el 50% del total, l'Estat Espanyol el 2'5%, el Govern Balear un altre 2'5 %, i les administracions locals assumiran el 45% restant. D'aquest 45% el CIM es farà càrrec d'un 90% i el 10% que queda ho aportaran els ajuntaments corresponents.

L'objectiu principal del programa LEADER II pel Pla, és la promoció i reconversió de l'agricultura tradicional per aconseguir que sigui preservada com a sector econòmic principal de la zona, al mateix temps, també

s'intentarà promoure iniciatives per impulsar l'ocupació, millorar l'entorn rural i consolidar els productes de la zona.

Ajudes del Govern Balear per a recuperar camins rurals.

El Govern Balear, té intenció d'aprovar, si ja no ho ha fet, un conveni entre una sèrie de pobles, entre ells el d'Ariany, per reformar o acondicionar camins rurals.

La inversió total serà de 200 milions i en la majoria dels casos, el Govern pagarà el 70% de la inversió, mentre que la resta ho posaran els respectius ajuntaments.

Pel que ens afecta a nosaltres, està previst que s'acondicioni el camí de Son Nivorra.

Ariany a un coleccionable d'"Ultima Hora"

Al coleccionable «Memòria Viva,

Mallorca des de la mort de Franco fins avui», hi ha una secció que té per títol «La part Forana de Mallorca, vint anys d'evolució: 1975-1995" a la qual ha anat sortint l'evolució de cada poble de Mallorca durant els darrers 25 anys. Pel que respecta a Ariany, va sortir el que trascriu a continuació:

Ariany

El més jove

Els batles

1982-1983: Joan Curient (gestor)

1983-1987: Antoni Pascual (APA)

1987-1991: Antoni Pascual (AIDA)

1991-1995: Antoni Pacual (PP-UM)

1995: Antoni Pascual (UM)

La població

1986: 916 habitants

1991: 853 habitants

L'economia: Aquest novell municipi s'ha fonamentat en el subsector agrari. Dentre els cultius que s'hi practiquen, cal mencionar, d'una banda, els cereals i, d'altra, les hortalisses que s'hi han expandit, d'ençà del 1986, gràcies al pla de reguiu de Sa Marineta. Així mateix i a part del ramat oví, s'ha de destacar la cria de porcs a través d'una dotzena de granges. A més dels dotze locals dedicats a comercialització i a reparacions, té una dotzena de mestres d'obres i cinc indústries manufactureres, d'entre les quals és rellevant la fàbrica de rajoles, oberta el 1984.

La ideologia: a les eleccions de 1979, malgrat fer part encara del municipi de Petra, el comportament electoral fou de donar ampli suport a la candidatura Agrupació Veïnal d'Ariany -AVIA, que aconseguí tres regidors a l'Ajuntament de Petra. Desde 1983, la vida municipal ha estat marcada pel batle Antoni Pascual Ribot, que ha aconseguí majoria ab-

soluta a totes les eleccions. Aquest encapçalà, entre 1983 i 1991, les candidatures independents, Agrupació Progressista d'Ariany -APA- (1983) i Agrupació Independent Democràtica d'Ariany -AIDA- (1987) i, des de 1991, les llistes PP-UM (1991) i UM (1995). L'oposició, que ha estat de caràcter conservador, s'ha aglutinat entorn d'AP (després PP). Així i tot, el 1991, solament es presentà la candidatura unitària PP-UM.

Arnau Company i Bernat Campins.

Ariany a l'última plana del «Diari de Balears»

El «Diari de Balears» a l'última plana de cada dia, té una sèrie de seccions tals com: Ho heu llegit bé?, El personatge misteriós, La glosa de Llorenç Mora i una altra que es diu: Ho sabeu?, a la qual, acompanyat d'una fotografia, es fan una sèrie de preguntes mitjançant les quals han de descobrir el poble o monument que hi ha a la fotografia.

Idò bé, el passat 30 de juliol, va sortir aquesta fotografia d'Ariany acompanyada de les següents pistes:

Municipi del Pla

- La població d'aquest municipi recentment s'ha manifestat contra les cendres.

- Es el darrer poble mallorquí que

ha accedit a la independència.

- N'hi ha que podrien, aviat, reivindicar com a pròpia la figura de fra Juníper Serra.

- L'anterior marquès de Mondéjar també n'havia estat marquès.

- D'aquí a poc temps, passarà a dependre de la comunitat de monges franciscanes amb seu al convent de Petra.

A mí, com supòs que a molts de vosaltres, em va sorprendre molt el punt que diu: N'hi ha que podrien, aviat, reivindicar com a pròpia la figura de fra Juníper Serra.

No és la primera vegada que surt a la llum aquesta qüestió i crec que seria hora que començàssim a investigar que hi ha de veritat al respecte. A nivell d'Ariany, s'ha comentat moltes vegades el fet de que fra Juníper Serra és arianyer, inclús n'hi ha que diuen a on ha nascut, ara bé tal volta sia un excés de patriotisme, però el que em comença a estranyar és que ja he llegit al manco dues vegades aquest comentari a la premsa fent referència a la possibilitat de que fra Juníper fos arianyer. Pens que és un deure amb la història que qui té dades les exposi i s'aclarin es fets.

Per la meva part, podeu estar segurs que ho intentaré.

Problemes amb el subministrament d'aigua

Aquests darrers dies d'agost, també ha estat notícia a la premsa les deficiències en el subministrament d'aigua al poble.

S'ha aixecat queixes al respecte ja que darrerament és bastant freqüent que el poble, o part del poble, es quedi sense, amb els conseqüents problemes.

Pareix ésser, que la instal·lació no és l'adequada per la demanda que hi ha, i fa que la regulació de la bomba sigui defestuososa.

Segons el president del consorci, Joan Bauçà, els tècnics estan estudiant l'informe presentat per Cadagua i miraran si és necessari canviar l'instal·lació.

El cap de l'oposició, en Nadal, opina, segons la premsa, que «la gent s'hauria de queixar i presentar denúncies, endemés de deixar de pagar els rebuts de l'aigua, ja que es paga un servei que en realitat no es té», opinió que compartesc per complet; el que ja no compartesc i em sab molt de greu tornar-ho exposar és el que també afirma a la premsa: «Nadal Genovart (PP), ha acusat el batle de no ser mai al poble i de despreocupar-se dels problemes que afecten Ariany». Però com que tothom és lliure de pensar i expressar el que vulgui, ell sabrà perquè ho diu.

I per aquesta vegada, crec que ja n'hi ha prou; esper que hagi passat unes bones festes.

Ho sabeu?

Municipi del Pla

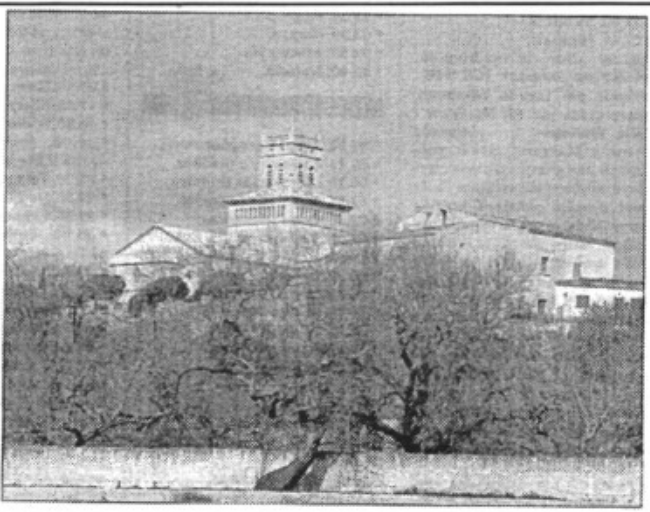
—La població d'aquest municipi recentment s'ha manifestat contra les cendres.

—És el darrer poble mallorquí que ha accedit a la independència.

—N'hi ha que podrien, aviat, reivindicar com a pròpia la figura de fra Juníper Serra.

—L'anterior marquès de Mondéjar també n'havia estat comte.

—D'aquí a poc temps, passarà a dependre de la comunitat de monges franciscanes amb seu al convent de Petra.

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

Centre Coordinador

<p>📖 Títol: MUSEV
Autor: Ben Jakober
Editor: CIM</p>	<p>📖 Títol: Inventari de l'arxiu mun. de Santanyi
Autor: Beatriz zamorano, Anton Ballester
Editor: CIM</p>
<p>📖 Títol: Nins
Autor: Yannick i varis
Editor: CIM</p>	<p>📖 Títol: Poesies Mallorquines
Autor: Juan Mascaró, Pvre.
Editor: Patronat de Sant Antoni</p>
<p>📖 Títol: Claustros de Mallorca
Autor: P. Fullana, A. Crespo, J. Prohens
Editor: Guillermo Canals</p>	<p>📖 Títol: Temps ressucitat
Autor: Vicenç Calonge i Gustà
Editor: CIM</p>
<p>📖 Títol: L'espai de l'aigua
Autor: Mª Antònia Carbonero Gamundí
Editor: CIM</p>	<p>📖 Títol: Tablas input - output
Autor: UIB
Editor: Govern Balear</p>
<p>📖 Títol: La arquitectura mallorquina desde la...
Autor: Catalina Cantarellas Camps
Editor: IEB</p>	<p>📖 Títol: Francisco Manuel de Melo (1608-1666)
Autor: Antonio Bernat Vistarini
Editor: UIB</p>
<p>📖 Títol: Diccionari Català-Valencià-Balear
Autor: Francesc de B. Moll
Editor: MOLL</p>	<p>📖 Títol: Diseño, producción y evolución de...
Autor: Jesús Salinas Ibáñez
Editor: UIB</p>
<p>📖 Títol: Aplec de Rondaies Mallorquines.
Autor: Mn. Antoni Mª Alcover
Editor: MOLL</p>	<p>📖 Títol: Colón, mallorquí. L'origen de C.C.
Autor: Gabriel Verd Martorell
Editor: Comissió V centenari</p>
<p>📖 Títol: La Torre de Cala Santanyi
Autor: Josep Segura Salado
Editor: CIM</p>	<p>📖 Títol: Capdepera i "els Reis"
Autor: Sebastià Ferrer Pascual
Editor: Ajuntament de Capdepera</p>

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Poema fet per Sebastià Caldentey amb motiu de la trobada de quintos de 48

Un salut molt cordial
a tots aquí presents vos vull dar,
i a Déu gràcies hem de dar
per haver-nos tots trobar
en un lloc tan ideal,
i, així ,poder-nos expressar
d'una manera tan sincera,
amb aquesta amistat tan vertedera
que, ens uneix fa tant de temps,
i amb amb aquests nobles sentiments
que, tots segur tenim,
i aquest camí que seguim
ja mai el podem deixar,
perquè un dia ens puguem trobar
en el Cel tots reunits.

Un poc d'història farà
respecte als quintos del 48,
i manifestar-vos amb orgull
lo que realment sent
d'aquesta quinta tan prudent
que, molts bons recors deixá,
i així ho poden acreditar
tots quans d'actes se feren,
i els bons tratos que reberen
de part de tota la gent
que ens va donar suport en tot mo-
ment
per celebrar dignament
tot quant en es programa diguérem.

Una cosa molt curiosa
també vos vull manifestar
i que, segons pocs hi ha
que, la sapiguen de noltros dos
Cap d'aquest grup meravellós
que eren, en Pep Genovart tan gene-
rós
i un servidor que anava darrera.

Doncs un dimarts demati
cap a Porreres partírem,
sense sabre si podríem
realitzar lo que ens proponíem
per cumplir una promesa tan gran,
que, era dur a Ariany,
una banda de música tan gran,
que Sta. Cecília era anomenada,
i, que un altre any,era aclamada,
la més bona de tot l'any.

Crec que un parell d'hores necessitàrem
per arribar en aquella població
i noltros dos morts de xefugó
dalt l'entrellum le diviàrem,

i tot d'una notàrem
un canvi amb noltros de color
i una altre forma d'expressió
les nostres paraules tenien,
perquè dins nosaltres sentièem
aquells batecs d'il.lusió
que, com aquell infantó
arropat dins el bresol
els besos de la mare sentia
i que, de tot cor dormia
esperant un dia nou,
per abraçar-lo i besar-lo
amb aquell somnriure innocent
dient-li de pensament:
fillet meu, sigues bo.

Quan a dins la Vila entràrem
amb molt de respecte i educació
demanàrem amb amor
que de tot cor ens informassin
i que, per favor, en guiassin
a parlar amb el Senyor Director.
Quan el Senyor Director ens va veure
i enterat amb emoció
de lo que noltros ens proponíem,
i ell pensant que no podríem
pagar tan de doblers en aquell mo-
ment,
ens va dir sincerament:
Amics anau-vos-ne tranquil.lament
que, tal diumenge, la Banda actuará,
i que per noltros un goig serà
poder donar i honorar amb la nostra
actuació,
i conèixer l'afició d'aquest poblet
d'Ariany
petit, però molt gran amb amor i sen-
timent,
perquè ho han demostrat clarament

que tenen coneixement
aquests quintos tan prudents
de la quinta del 48.

I ara per acabar,
vos desig de tot bon cor
una prospera i llarga vida
i, una dolçor dins la família a on tots
poguem disfrutar
de la pau, que Déu ens darà
si sabem seguir el seu camí,
fins que arribi el nostre destí
que per tots noltros està assenyalat,
i gaudiguem de l'Eternitat
que és lo que realment tendrem
si tots quans d'actes facem
pel bé de tota la humanitat
si,ens portem amb tota lleialtat
i sincers amb els nostres amics,
no tenir per noltres enemics,
que la vida breu ens pugui amargar
sinó, lo contrari, podent-nos dar
amor, pau i benestar,
que sempre ens puguem dar la mà,
no estar mai ofesos amb ningú.
I, si en les meves paraules he ofès
algú,
perdó li vull demanar.

I ara es braços tots alcem
i, amb la copa en la mà,
brindem, perquè sempre estiguem ja,
com avui sempre tan units.

50 preguntes a ... Pep Alzamora i Perelló

Mª Magdalena Genovart, Jerònia Sansó i Juan Carlos Vanrell

Hola amics, aquesta vegada hem fet les 50 preguntes a un home que des de fa 6 anys és el president de l'APA d'Ariany i ara també des de fa poc, és el nou president de la S.D. Ariany, estam parlant d'en Pep Alzamora, més conegut entre els arianyers per en Pep «es fuster»

1.- Nom i llinatges

Pep Alzamora i Perelló

2.- Malnom

Pacheco

3.- Edat

38 anys

4.- Professió

Fuster

5.- Un Hobby

El cinema

6.- Llegeixes qualche diari o revista? Quins?

Sí, El «Diario de Mallorca» i la «Última Hora»

7.- Un personatge històric. Per què aquest?

Jesucrist, per la seva condició humana

8.- Un personatge actual. Per què aquest?

Juan Carlos I, per esser és que més m'afecta

9.- Amb qui t'agradaria passar un dia complet? Per què?

Amb un director/a de cinema, per aprendre com es fa una pel·lícula

10.- Tens algun ídol? Qui? Què admires d'ell/a?

Frank Bekenbawer, per la seva qualitat humana i esportiva

11.- El Madrid o el Barça? Per què?

Barça, de tota la vida

12.- Quina llengua, català o espanyol? Per què?

Si es català és llengua, es mallorquí envers de ser dialecte podria ser llengua

13.- Un/a cantant. Què t'agrada d'ell/a?

Mari Trini, per les seves cançons

14 Un actor. Què t'agrada d'ell?

Sean Connery, un bon actor

15.- Una actriu. Què t'agrada d'ella?

Kim Basinguer, m'agrada

16.- Un esportista. Per què aquest?

Arantxa Sánchez Vicario

17.- Un fet històric. Per què aquest fet i no un altre?

El descobriment d'Amèrica, perquè va obrir moltes portes

18.- Un bon record

El naixement dels meus fills

19.- Un mal record

La mort del meu pare

20.- Quin país o ciutat t'agradaria visitar? Per què?

Japó, per les diferències que hi ha

21.- Aniries a sa Lluna? Per què?

Sí, per conèixer alguna cosa més

22.- Creus en el més enllà? Per què?

No, perquè ningú m'ha demostrat que existesqui

23.- Hi ha Cel i Infern? Per què penses així?

No ho sé, hi ha bé i mal

24.- Creus que hi ha vida a altres mons? Per què?

No, crec que estarien entre nosaltres

25.- Què penses de les drogues?

Una de ses desgràcies més grosses de tots es temps

26.- I de l'avortament?

Això va segons sa consciència de cadascú

27.- Una flor

Una rosa, de qualsevol color

28.- Un arbre

Una figuera, arrela fort

29.- Un plat de cuina

Arròs sec

30.- Una postre

Ensaïmada i gelat

31.- Una beguda

Vi rosat

32.- Una dansa

Cha-cha-cha

33.- Una cançó

«Illes dins un riu»

34.- Un fet inoblidable

La fotografia de l'assassinat d'un nin

35.- Una pel·lícula

«Ghost»

36.- Un esport

Futbol

37.- T'agrada viure a Ariany.

Per què?

Sí, m'encanta es poble

38.- Si no visquessis a Ariany, a quin poble t'agradaria viure? Per què?

Petra, perquè és on vaig néixer

39.- Què és lo que més t'agrada d'Ariany? Per què?

Que hi ha poc tràfic i sa tranquil.litat

40.- Lo que menys. Per què?

Alguns dels servicis es podrien millorar

45.- Quin defecte creus el pitjor?

S'enveja

46.- Què és lo que més t'hauria agradat ésser dins aquesta vida, parlant de professió? Per què?

Pilot comercial, per trescar món

47.- Què és lo que manco t'hauria agradat ésser? Per què?

Polític, prometen sabent que no ho podran cumplir

48.- Si no fossis qui ets, qui t'agradaria ésser? Per què?

Una àguila, per la seva llibertat

49.- Si tenguessis una vara màgica i et concedís 3 desitjos, què demanaries? Per què?

Salut, pau i amor, són unes de ses regles per viure

50.- Una despedida

Adéu, que vagi bé, fins una altre

41.- Si tú poguessis, què canviaries del nostre poble? Per què?

Es cadafal, fa nosa i quan l'has de menester pega per petit

42.- Per tú, qui creus que ha estat la persona més important en tota la història d'Ariany? Per què?

Sa gent, que dia a dia fa poble

43.- Com veus el futur d'Ariany?

Bastant bé, si el sabem dur endavant

44.- Quina qualitat admires més de la persona?

Honestitat i educació

Inauguració d'un "pub"

El passat 10 d'agost es va inaugurar el Pub SA FOSCA, està situat al carrer des Sol d'Ariany.

El propietari és en Joan Riutort i el seu gerent és el seu fill, en Toni Riutort. Sort!

Fotog.: Joan Ferrer

Esports

Tomeu Bauçà Frontera

Hola amics, un de vegades no sap el que s'ha de pensar amb la gent d'Ariany, hi ha coses que una persona mai se pot explicar, i es que tampoc tenen molt de sentit, tots sabeu que el passat numero vos contava que l'Ariany estava en perill de desaparició, ja que era molt difícil tornar a trobar una Directiva que volgués fer-se càrrec de s'equip per sa pròxima temporada, doncs bé aquest tema se va solucionar, i després com no, en va venir una altre, tal vegada més greu, ja que gent que ens pensàvem tenir fermada, van i diuen que no volen seguir a Ariany i ens deixen ben penjats, es cerca un altre entrenador, i després el que ens falten, són jugadors ja que, no es que a Ariany no hi hagi bons jugadors sinó, que els que hi ha no volen jugar a Ariany, uns per una cosa i els altres per unes altres, però no s'acaba aquí el calvari, ja que després es fan una sèrie de partits, i trobes amb coses que encara te fan més mal i són els comentaris de certes persones que en lloc d'ajudar s'estimen més criticar als jugadors i als directius, perque s'equip tot s'ha de dir, no és ni de bon troç, si miram els noms, tant bo com el de l'any passat però el que hauríem de fer és mirar si entre tots ajudam un poc més, criticam un poc menys i provam de fer que ses coses vagin una mica més per endavant, vos asseguro que si l'Ariany desapareix hauran de passar molts d'anys perque pogem tornar a veure futbol a Ariany, ja que com me deia un bon company meu, molts de cops ens trobam que a Ariany tenim més del que ens mereixem, i té tota sa raó ja que demanam, demanam i a s'hora de sa veritat ens agrada que ens ho donin tot fet, ja que si ajudam un poc ens podem fer mal d'esquena, com vos podreu haver adonat, en aquest número he hagut de contar fins

a deu abans de no amollar tot el que sent, ja que estic totalment abatut, desabut i sobretot empre..., i amb unes ganes bojes de no tornar a fer res pus mai.

Com tots sabeu s'han acabat ses festes i amb això també es pot dir que s'acaba s'estiu, ja que després de ses nostres festes comença s'hivern, també s'ha acabat tot s'esport d'estiu, sobretot futbet (tant masculí, femení com el d'infants) i també s'ha acabat sa natació per adults i per nins.

Començarem per el futbet dels més petits, hem d'estar ben contents ja que com vos havia dit fa dos mesos els nostres menuts han millorat molt, i bona prova d'això va esser el resultat de cinc a zero que varen aconseguir davant el Sant Joan i que ens demostra que es de petits que s'ha de començar a fer esport i no quan ja es tenen tretze a catorze anys, i ha quedat ben demostrat.

També se va disputar el primer torneig femení en quatre equips participants ses Casades, ses Espeltes, ses Gold-Girls i ses Willy's que es cap i a la fi varen esser ses guanyadores des torneig que va acabar en ordre invers al que abans he posat i es que al manco ses darreres s'hauran vist a davant encara que només sigui per planta.

També se va disputar el quart torneig de Futbet d'Ariany amb una bona participació, i ens va donar el destonament dels Tricampions que enguany degut a ses baixes no varen poder esser tetracampions, el Trofeu va esser disputat fins a sa primera part de sa final, ja que a sa segona un jugador com és en Tolo Florit va guanyar ell tot sol, quan i com va voler sa final, amb això no vull llevar mèrits als

altres components de s'equip de Motor La Vila, sinó que em vull llevar es capell davant un jugador que com ja ens havia demostrat durant sa temporada de futbol, es un fenomen i al futbet encara més ja que fa el que vol amb sa piloteta, el que me sap més greu de tot això es que aquest any per desgràcia no el podrem tenir al nostre costat a sa lliga de futbol.

Es segon classificat va esser s'equip d'Atlantis que es va presentar a sa final amb un equip de circumstancies, però vist el que vàrem veure, encara que haguessin estat tots els components el just guanyador del torneig va esser s'equip de Motor La Vila, per acabar dir que els títols de màxim golejadors i porter menys golejat s'en varen anar a sa mateixa casa ja que un any més els guanyadors varen esser en Tonio Sanxo i el seu germà Miquel, però tal vegada es Trofeu més esperat va esser el del millor jugador local que va recaure a ses mans d'en Jaume Gomis que sa veritat ens va sorprendre a tots.

Bé i com que no tenc gaire ganes de contar res més per aquesta vegada i esperant que sa pròxima sia bastant millor ja que aquesta ha estat una mica nefasta en segons quins aspectes, enhorabona als qui sa le mereixen i als altres un copet a s'esquena i a millorar.

Adeu i fins en tornar.

Darrera hora: el passat dia 31 d'agost es va disputar un partit amistós davant el Margaritense que va suposar sa primera victòria arianyera d'aquesta temporada, esperem que no sia sa darrera.

Plenari

Resum de l'acta del ple de dia 15 de juliol

Aprovació acta anterior

L'acta de la sessió anterior es aprovada per unanimitat sense esmenar.

Aprovació pressupost i plantilla orgànica 1996

El Batle-President presenta a la corporació per a la seva aprovació, si escau de l'expedient i la documentació complementària del Pressupost general ordinari per l'exercici de 1996. Al mateix temps dóna compte dels resums per capítols dels estats d'ingressos i de despeses que tot seguit es reprodueix:

Resum de despeses		
Cap.	Denominació	Ptes.
1	Despeses personal	12.717.174
2	Béns corrents	12.572.045
3	Despeses financeres	500.000
4	Transferències corrents	2.805.696
6	Inversions	22.085.360
7	Transf. capital	1.000
9	Passius financers	300.000
	Total despeses	50.981.275
Resum ingressos		
1	Impostos directes	12.150.000
2	Impostos indirectes	1.799.000
3	Taxes i altres ingr.	1.952.415
4	Transf. corrents	12.845.500
5	Ingressos patrimonials	300.000
7	Transf. capital	17.769.986
9	Passius financers	4.164.374
	Total ingressos	50.981.275

El Batle dóna la paraula als representants del PP, perquè manifestin el

sentit del seu vot pres a la comissió i expressen que s'abstenen, i afegeix que el pressupost és un simple formulisme i que controlaran les modificacions de crèdits.

El Batle sotmet la proposta a votació i d'aquesta dóna com a resultat 4 vots a favor, cap en contra i dues abstencions. per la qual cosa queda aprovat el pressupost.

S'incorpora a la sessió la regidora Sra. Joana Maria Pascual i Sansó.

A continuació es presenta la Plantilla Orgànica dels llocs de feina de l'Ajuntament que a continuació es transcriu:

a) Llocs de treball reservats a funcionaris de carrera:

1 secretri-interventor

1 administratiu

1 auxiliar administratiu

1 saig i feines especials

b) Llocs de treball subjectes a legislació laboral:

1 netejadora

1 auxiliar administració

Sotmesa a votació es aprovada per unanimitat.

Padró

d'habitants 1996

Amb efectes de l'1 de maig de 1996 i una vegada acabats els treballs de camp tant amb el que es refereix al nucli urbà com al disseminat, resulta que els habitants del nostre terme municipal a l'esmentada data és de 801; que es divideixen en 372 homes i 429 dones.

Les vivendes familiars són 312, i les vivendes buides o de temporada són 110.

Escrits i sol·licituds

Es dóna compte de l'escrit presentat per Cadagua relatiu a la modificació de les tarifes d'aigua i per unanimitat s'acordà solidaritzar-se amb els acords presos pel consorci d'aigües Pla de Mallorca i contestar aquest escrit amb aquest sentit.

Plataforma en contra de l'abocador de cendres i residus sòlids d'Ariany

El Batle informa de l'escrit presentat per la Plataforma d'arianyers en contra de l'abocador de cendres i residus tòxics i del prec de firmes que l'acompanyen.

Acte seguit proposa que l'Ajuntament acordi:

1.- Recolzar el plec de firmes presentades contra l'abocador de cendres d'Ariany i també a qualsevol depòsit de productes tòxics dins el terme municipal, sense consultar a l'Ajuntament.

2.- L'Ajuntament d'Ariany en ple pren l'acord de recórrer en cas de que s'intentés la instal·lació d'un abocador de productes tòxics dins el terme municipal, sense consultar a l'Ajuntament.

3.- Demanar al Govern Balear la modificació del Pla de residus Sòlids Urbans, per tal que es permeti el compostatge i el reciclatge.

Precs i preguntes

El Batle donà la paraula a tots els que volguessin algun tipus d'informació i va donar contestació a totes les que li formularen.

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

Centre Coordinador

<p>📖 Títol: David Glasgow Ferragut
Autor: Jaime Sastre Moll
Editor: Comissió V centenari</p>	<p>📖 Títol: II jornadas sobre contaminación
Autor: Varis
Editor: V. Cerdà</p>
<p>📖 Títol: El pare Antoni Guasch i Bufi
Autor: Antoni Costa Bonet - Felip Cirer
Editor: Comissió V centenari</p>	<p>📖 Títol: Educación y Salud
Autor: Carmen Fernández Bennáscar
Editor: UIB</p>
<p>📖 Títol: Apestes per la bibliografia Guilleniana
Autor: Antoni A. Gómez Yebra
Editor: UIB</p>	<p>📖 Títol: Bitzoc literatura
Autor: Varis
Editor: BITZOC</p>
<p>📖 Títol: Les torres marítimes de Lluçmajor
Autor: Josep Segura Salado
Editor: IEB</p>	<p>📖 Títol: Joan Ignasi Valentí i Marroig
Autor: Alexandre Garcia, Jaume Oliver
Editor: UIB</p>
<p>📖 Títol: Adan Diehl i Formentor
Autor: Rafael Alcover González
Editor: Comissió V centenari</p>	<p>📖 Títol: Guia Acadèmica Handbook
Autor: Secretariat de publicacions UIB
Editor: UIB</p>
<p>📖 Títol: Menorquins a la Florida
Autor: Jaime Sastre Moll
Editor: Comissió V centenari</p>	<p>📖 Títol: El Minotaure
Autor: Guillem Cabrer
Editor: CIM</p>
<p>📖 Títol: El Mandarí i jo
Autor: Rosa Maria Colom
Editor: La Galera S.A.</p>	<p>📖 Títol: Micropaleontología sedimentaria del ...
Autor: Guillermo Mateu
Editor: Comissió V centenari</p>
<p>📖 Títol: Ruben Darío a Mallorca
Autor: M^a del Carme Bosch
Editor: Comissió V centenari</p>	<p>📖 Títol: estudis d'història econòmica
Autor: Varis
Editor: Premsa universitària</p>

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Passatemps

Biel Tovell

Test cultural

Ariany, no és que tengui moltes plaques commemoratives, però les poques que tenim les recordarem aquí.

1.- Començarem per la que hi ha a la plaça Major. Aquesta es va col·locar un 18 de Juliol, sabries dir de quin any?

- 1968
- 1953
- 1939
- 1983

2.- Anant pujant i a la plaça de sa Creu, en trobam dues, una dona nom a un carrer i foren els mateixos homenatjats qui destaparen la placa, en sabries dir el nom?

- Marquesos d'Ariany
- Martí Truyols
- Miquel Gual
- Pare Bruno

3.- L'altre placa commemorativa, està dedicada a qui donà la creu que dona nom a la plaça, saps de qui parlem?

- D. Mateu Amorós
- Mossén Gabriel Font
- D. Toni Rubí
- D. Miquel Vallespir

4.- I ja passant a l'església, en podem trobar tres, una posada per D. Mateu Amorós l'any 1982 en recordança d'un escriptor mallorquí, sabries dir quin?

- Antoni Maria Alcover
- Ramon Llull
- Joan Alcover
- Miquel Costa i Llobera

5.- L'altre, està a la façana del batiport de les dones, en memòria d'una de les figures cabdals de la nostra història, saps a qui em referesc?

- D. Martí Truyols
- Sa Mestre Pou
- D. Bernat Ribot
- Marquesos d'Ariany

6.- I ja per acabar, a un lateral de l'església, entre el campanar i el portal dels homes, hi ha una placa petita, en memòria de qui també fou rector

d'Ariany, sabries dir qui?

- Pare Gual
- Pare Bruno
- D. Mateu Amorós
- D. Toni Rubí

Lletres creuades

Horizontals: A) Símbol químic del carboni. B) Massa d'aigua salada que cobreix una gran part de la superfície de la terra. C) Quadrúpede remugant de la família dels camèlids de cap petit, coll i cames llargues i esquena amb un o dos geps. D) Multitud. E) Femella híbrida de cavall i somera. Lleuger i ràpid de moviments. F) Home que es dedica als afers públics, als assumptes d'administració i govern de la vida civil. G) Aplanar, fer llis traient els regruixos o les parts que sobresurten. H) Monja, dona de religió. I) Per aquesta lletra hi comença el nom de la capital de les Balears.

Verticals: 1) Consonant. 2) Tamboret baix i encoixinat (rev). 3) Substància colorant emprada per pintar o tenyir. 4) Sac rectangular de tela cosit de tots costats, que, farcit de llana o altre cosa blana, serveix per jeurer-hi damunt. 5) Espai apte per transitar-hi, que cal recórrer per anar d'un lloc a un altre. Nom d'un famós fabulista de l'antiga Grècia. 6) Acabar de matar; matar algú que ja està a punt de morir. 7) Distingir i anar dient oralment o mentalment els sons i paraules figurats per les lletres d'un test, per tal d'adquirir coneixença del contingut d'aquest. 8) Que té molts diners o poseeix grans bens. 9) Cinquanta a la numeració romana.

Refranyer popular

- Per Sant Miquel, el raïm té gust de cel.

- Per Sant Mateu, torts per tot arreu.

-Quan el Setembre és a la fi, ses garroves has de collir.

-Si a l'Octubre fa fred, hi haurà bon esplet.

-Quan l'Octubre és a la fi, Tots Sant és el dematí.

Pensaments

-No hi ha res que desmoralitzi tant com el no fer res.

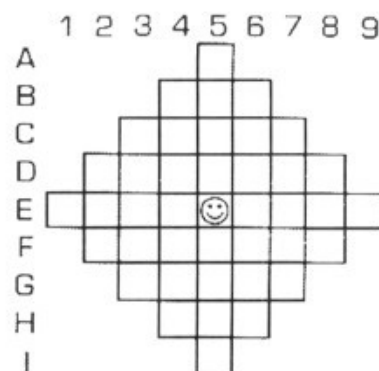
(M. Ramis Alonso)

-Aquell qui lluita dins un tros de terra, lluita per tota la terra.

(Nikos Kazantzakis)

-Si no ets feliç, no pots fer feliços els demés.

(Popou)

Solucions

Test cultural

- 1.- 1953
- 2.- Marquesos d'Ariany
- 3.- Mn. Gabriel Font
- 4.- Antoni Maria Alcover
- 5.- D. Martí Truyols
- 6.- Pare Gual

Lletres creuades

Horizontals: A) C. B) Mar. C) Camell. D) Fotimer. E) Mula. Àgil. F) Polític. G) Rasar. H) Sor. I) P

Verticals: 1) M. 2) Fup. 3) Color. 4) Matalàs. 5) Camí. Isop. 6) Rematar. 7) Llegir. 8) Ric. 9) L

Sa farola

- Què tal, cam anam? No t'havia vista en totes ses festes

- Una monada, lo que estic esclatada, per paga m'he hagut d'empas-solar tota sa feina jo.

- I ses nétes, que no t'ajuden?

- No m'en parlis, molta feina i maldecaps me donen, se colguen a trec d'alba i s'aixequen hora de dinar.

- I no provis de fer renou!!!

- És que per paga, es temps venen girats, ara fan de sa nit dia, abans a toc d'avemaria tothom a caseva, i ara a toc d'avemaria encara dormen es gat de son.

- Es gat de son que me fan aplegar a jo, que no me deixen dormir de tot es vespre.

- Com així no te deixen dormir?

- Saps que estàs de bé tú que estàs arraconada; a jo que passen motos tota sa santa nit per davant ca nostra amb un renou de deu mil dimonis, ara per amunt ara per avall i t'assegur que no hi ha qui acluqui un ull.

- I ara amb so pub sí que n'hi haurà de renou.

- Supòs que deu estar en condicions

- Mira, encara així ets al.lots estaran un poc més controlats i no hauran de fugir a altres pobles.

- M'estim més no tenir-ho a devora, perquè s'altre dia a una travessa de per allà n'hi havia una guarda que compixaven ses parets.

- No només és per devers es pub això d'es pixum, es dissabte de sa festa ses voreres d'es carrer Major feien «cocó»; t'assegur de cert que si per devers ca nostra qualcú me venia a compixar sa porta sortiria amb so trinxet i li llevaria sa pixera per una bona temporada.

- No sé a ne qué arribarem, si no en senten a dir qualcuna de més grossa, perquè es jovent d'avui en dia va molt arrancat.

- No crec jo que no n'hi hagi qualque denou..

- Te dic que si es nostres padrinets tornaven se pensarien que s'han equivo-cat de món, i pensar que es nostre poble era cuna de monges i capellans i ara ja ho veus.

- I parlant de monges que passarà, s'en aniran a Petra o quedaran?

- Jo crec que ja està ben decidit.

- Bona pardalada. Perque aquí fan ben molta de falta, només tenim metge un parell d'hores, practicant una estoneta cada dia, i amb elles saps que mos anava de bé, endemés sempre estaven a sa disposició i un bon sevici que feien, posen injeccions ajuden a n'es malalts, ajuden a l'església; i moltes coses que no sabem.

- Sí, mira de quina manera quedarem, ja ho diven «ca magre tot són puces». Esperem que Sant Francesc intercedesqui.

- I de l'Ofici es dia de sa Festa, què m'en dius?

- Molt llarg, per paga l'oferta va durar tres quarts, en quatre capellans que hi havia. Haurien de trobar una solució per acursar-la.

- Idò a jo m'agrada perque me passa tot es poble per davant, i així...

- Ja te vaig veure que ermolaves sa garrova tot es temps.

- Sí, però lo que me va ferir es coret va esser lo de Sor Ignàcia.

- No m'en parlis jo que m'havia empolvat ben empolvada, i m'havia pintat els ulls, de s'emoció vaig quedar amb tota sa cara emparpussada de ses llàgrimes.

- No m'en parlis, encara tenc es nuu a n'es coll, i quan va sortir en Miquel «Comunes», que me va faltar poc per rebentar en plors.

- Ha estat lo més guapo de ses festes.

- No ho dubtis.

- Perque s'aufabaguera que me donaren era més estantissa que jo.

- És que saps que n'hi ha haguda de poca!; s'anyada ha estat magra, crec que és perque a s'aufabaguera li

agrada estar humida, i enguany de deu dies nou falta aigua corrent, quan li posava sa manguera no en sortia ni una gota, i ja ho veus li faltava llecò.

- Bé, l'any qui ve n'hi haurà més.

- M'en vaig que tenc una escurada de mil dimonis i a ca nostra ningú me fa ses feines.

- Sempre seràs igual de pardala, poma nasqueres i poma moriràs, tú has de fer com jo plats i tassons de plàstic, torcaboques de paper i llavonces tot cap a sa incineradora, ara que està de moda.

- I tú que no tens aferrat «cendres no» a sa persiana?

- Bé però ara ja no en parlen.

- Bé, deixau anar que sinó encara mos feran aprop.

- Ja en parlarem una altra vegada.

- Au idò, fins en tornar.

**Targeta
Moneder**

**La targeta
de cada dia**

"la Caixa"
LA CAIXA DE PENSIONES Y AHORROS